

ζῆσεν ἀποδειχθεὶς δ' ἀθῶος, καὶ ἐξορισθεὶς, ἀπεβίωσε μετὰ ταῦτα, ἰδιωτεύων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων ἤδη δὲ περὶ Κυρίλλου τοῦ ἐβδόμου.

Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν γονέων τοῦ ἀοιδίου τούτου ἀνδρὸς, καίτοι μεγάλως προσπαθήσαντες, καὶ ἐπισήμως μάλιστα ἀναφερθέντες περὶ τούτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, δὲν ἐδυνήθημεν ὅμως νὰ ἐξακριβώσωμεν τὸ μόνον δὲ, ὅπερ ἐπισήμως διὰ τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει Προξένου ἐμάθομεν, εἶναι, ὅτι οἱ γονεῖς τοῦ Πατριάρχου ἐκαλοῦντο Σερμπετσόγλοι. Σερμπέτι δὲ παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς καλεῖται πᾶν γλυκὺ καὶ ρευστὸν ποτὸν, ὅπερ παρ' αὐτοῖς συνεχῶς πίνεται καὶ εἰς τοὺς ἐπισκεπτομίμους αὐτοὺς μάλιστα ὡς δῶρον προσφέρεται, ὡσπερ παρὰ τοῖς Εὐρωπαϊοῖς τὰ λεγόμενα ἀναψυκτικὰ ποτά. Οἱ γονεῖς λοιπὸν τοῦ Πατριάρχου ἐκαλοῦντο Σερμπετσόγλοι, τούτεστιν υἱοὶ κατασκευαστοῦ μελικράτων, *Γλυκόπουλοι* ἢ *Γλυκείδες*· διότι ἡ τουρκικὴ κατάληξις *οιλους* ἰσοδυναμεῖ ταῖς παρ' ἡμῖν πατρωνυμικαῖς λεγομέναις κατάληξιν *ίδης* ἢ *όπουλος*. Ἄγνωστον εἶναι ἐπίσης, ἐὰν ὁ πατὴρ ἢ πρόγονός τις τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου κατεσκεύαζον, τῷ ὄντι, ἢ ἐπόλουν σερμπέτια ἢ μελίκρατα.

Οὗτος δὲ ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1775 ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ ἐκλήθη Κωνσταντῖνος. Μόλις δ' ἔφθασεν εἰς κατάλληλὸν τινα ἡλικίαν, ἐπέμφθη πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σχολεῖον, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ὀνομαστοῦ τότε σχολάρχου Γεωργίου, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κῶ καταγομένου. Ὁ σχολάρχης οὗτος εἶχε τότε, φαίνεται, ἰκανὴν ὑπόληψιν διότι καὶ μαθητὰς πολλοὺς εἶχε καὶ ἄξιον διάδοχον αὐτοῦ ἀνέδειξε τὸν περιώνυμον Γρηγόριον Μιχαηλίδην. Συμμαθηταὶ τοῦ Πατριάρχου ὑπῆρξαν τότε